

Appels

Ik pluk de appels, die nu blozend aan
de bomen hangen en snijd ze met
jouw mes tot dobbelsteen

Ik imiteer jouw stem, die zich niet imiteren laat
en declameer gebeden die voorbijgaan
aan mijn ongelooft

Ik hoor jouw vibrato, dwars door alles heen
de liederen op oude melodieën, en ik zing
het verleden mee

Ik ruik kaneel; de geur van zoet en van rozijnen
vult de verlaten keuken en in de hoek
rijst de herinnering

Ik schud de kruimels van het tafelkleed en
wacht, zoals jij deed, totdat de mussen
uitgevochten zijn

Ernst Bergboer
Dichter in Enschede (die)